

Отъ падналитѣ офицери прѣзъ тая война, родомъ отъ Сливенъ сж: подпоручикъ *Александъръ Папанчевъ*, роденъ на 27-и февруари 1864 г., а завършилъ Всенното У-ще въ 1884 г. Зачисленъ е билъ въ 7-и Прѣславски полкъ. Участвувалъ е въ сражението при Драгоманъ, а убитъ отъ граната при Сливница на 3-и Ноември. Другъ Сливенецъ е *Иванъ Георгиевъ Каловъ*, роденъ на 27-и декември 1865 г. Войната го заварва като портупей-юнкеръ въ военното у-ще, а прѣзъ самата нея зачислили го въ 9-а рота на 2-и пѣши Струмски полкъ. Убитъ е билъ на 5-и ноември. (Ср. „Портрети и биографии на загиналитѣ бълг. офицери.“ София, 1890 год.).

Родомъ отъ Болгадаъ, а по майка отъ Сливенъ е билъ подпоручика Георги Григоровъ *Ангеловъ*, убитъ въ сжщата война, който се е билъ съ нечувана храбростъ.

Слѣдъ сръбско-българската война 7-а *сливенска дружина* влѣзла първоначално въ състава на пловдивския полкъ, и наскоро слѣдъ това (23 декември 1885 г.) въ 12-и Балкански полкъ, подъ 3-а дружина, дѣто прослужила до 19-и януари 1889 г., когато полковетѣ се раздвоили и 3-а и 4-та дружини отъ Балканския полкъ образували 23-и шипчански полкъ.

Сегашниятъ 11 *сливенски полкъ* се сформиралъ отъ мобилизиранитѣ слѣдъ „сѣединението“ три дружини къмъ 12-а бургашка дружина и се състоялъ отъ четири дружини. Слѣдъ раздвояването на полковетѣ (19 януари 1889 г.), 1-а и 2-а дружини отъ полка съставили 11-и слив. полкъ, а 3-а и 4-а дружини. — 4 черноморски полкъ.

Прѣзъ врѣме на окупацията гр. Сливенъ е билъ седалище и на български конни сотни и на артелерийска батарея; но тѣ били разформировани слѣдъ берлинския конгресъ.

Прѣзъ 1914 г. Сливенъ бѣ сѣдалище на 3-а *балканска дивизия* (сформирана на 1 януари 1892 г.), 1-а *бригада отъ сжщата дивизия* (сформирана на 1 януари 1899 г.) и на *Дивизионната болница*; тамъ квартируватъ въ пълния си съставъ: 11-и *слив. полкъ*, 7-и *коненъ полкъ* (формир. 1 януари 1907 г. отъ 3-и кавал. дивизионъ, сжщесвующъ отъ 4-и юлий 1901 г.) и 6-и *артилерийски полкъ* (формиранъ на 31 мартъ 1889 г.).

трѣбени да погребватъ мъртвитѣ около Пиротъ. Сръбскитѣ свещеници въ Пиротъ, българи по народностъ, които отслужили молебень въ българския лагеръ, били обѣсени слѣдъ отдрѣпването на българскитѣ войски. По сжщия начинъ сж пострадали много българи въ Пиротъ, между които видното сѣмейство Даскалови.